

Rapport från termin som STINT Visiting Fellow vid National University of Singapore, juli-december 2011

Eric Markus, Blekinge Tekniska Högskola (BTH)

Februari 2012

Inledning

Under höstterminen 2011 hade jag förmånen att åka till Singapore för att där tillbringa och undervisa i fem månader vid National University of Singapore (NUS). Vistelsen finansierades genom ett 'Excellence in Teaching' (XinT) stipendium från Stiftelsen för internationalisering av högre utbildning (STINT). Avsikten är att stipendiaterna kan bidra till internationalisering av utbildningssidan av universitetsvärlden i Sverige. Detta kan ske dels genom att man som stipendiat får användbara lärdomar och insikter från nya undervisnings- och pedagogiska situationer, dels genom att man skapar nya formella eller informella kontakter, kopplingar och nätverk mellan det egna och det utländska lärosätet.

Utsikt över centrala Singapore

Denna rapport beskriver processen inför vistelseperioden i Singapore, undervisningen vid NUS samt reflekterar kring de personliga lärdomar som jag kunnat dra genom vistelsen. Vidare beskriver den det planerade fortsatta arbetet med vidareutveckling av både pedagogiska insikter samt institutionella kontakter. Avslutningsvis ger den rekommendationer för utveckling av XinT-programmet och tips till framtida stipendiater i Singapore och vid NUS.

Bakgrund

Jag sökte under hösten 2010 till XinT-programmet med förhoppningen att få bredda mina undervisningserfarenheter utomlands. Blekinge Tekniska Högskola (BTH) där jag arbetar som universitetsadjunkt inom fysisk planering (stadsplanering) är ett litet men relativt internationellt lärosäte. Trots mångfalden bland studenterna på högskolan, saknas det ofta internationell erfarenhet bland utbildarna och mitt intryck är att undervisningen bedrivs ofta utan större hänsyn eller anpassning till den alltmer blandade studentgruppen. Eftersom jag

själv har min grundutbildning i utlandet (BSc från Storbritannien) upplevde jag det särskilt spännande att få möjlighet att även få undervisningserfarenhet under en längre period utomlands. Vid utlysningen av ansökningsperioden för XinT 2010 var programmet inriktat på USA, främst liberal arts education där. Under senhösten 2010/våren 2011 tillkom dock bl a NUS i Singapore som en ytterligare partner i STINT:s XinT-samarbete. När jag våren 2011 erbjöds av STINT att åka till Singapore (snarare än USA) kom det som en positiv överraskning, inte minst i och med att jag vid min avdelning på BTH tidigare arbetat mycket med kontakter och studentutbyte till Asien (främst Kina). Det kändes därför helt naturligt att ta tillfället att åka som XinT-stipendiat inom stadsplanering till en asiatisk globaliserad storstad.

Om National University of Singapore

National University of Singapore (NUS) är med ca 37000 studenter och ca 9700 personal (varav ca 5200 undervisande/forskande) Singapores största universitet (2011). NUS omfattar 16 fakultet, inklusive School of Design and Environment (SDE) som i sin tur är uppdelat i tre avdelningar (departments): Real Estate, Architecture och Building. Dessutom finns en specialenhet, Industrial Design, och ett antal forskningsenheter (tillsammans med andra

enheter och organisationer). SDE specialiserar sig på byggd miljö (built environment), med en bredd från ekonomi till design, policy och ingenjörsvetenskap.

Hösten 2011 blev NUS rankat som 28:e bästa universitet i världen av QS World University Rankings. Forskningen i fastighetsvetenskap vid Department of Real Estate har nyligen rankats som 1:a i världen¹.

Utbildningen vid NUS är indelad i två terminer, termin 1 och 2. Termin 1, motsvarande svensk hösttermin, börjar redan kring 1 augusti och pågår till slutet av november. Under terminen finns en 'reading week' och ett par ytterligare läsveckor innan tentaveckorna.

NUS är ett campusuniversitet med tre campus, Kent Ridge, Outram samt Bukit Timah. Huvudcampuset Kent Ridge i västra Singapore där bl a SDE ligger är det absolut största och på detta campusområde finns även en stor del av studentbostäderna. Personalens bostadsområdet, Kent Vale, ligger precis utanför campusområdet. Kent Ridge, inklusive Kent Vale, trafikeras av campusbussar som är gratis för studenter och personal. Det går dessutom att ta sig i stort sett genom hela campusområdet under tak eftersom byggnaderna är sammankopplade.

¹ Jang C. Jin and Eden S. H. Yu (2010) *World Ranking of Real Estate Research: Recent Changes in School Competitiveness and Research Institutions*, Journal of Real Estate Finance and Economics (Online), doi: 10.1007/s11146-010-9256-1

Förberedelser och planering

Under sensvåren 2011 förväntades XinT-stipendiaterna besöka sina utsedda lärosäten på en förberedelseresa. Jag åkte till Singapore och NUS under första veckan i maj efter att ha

School of Design and Environment, NUS

kommunicerat med Head of Department vid Department of Real Estate (motsv fastighetsvetenskap), A/P² Yu Shi Ming. NUS har ingen avdelning specialiserad på stadsplanering utan kurser inom området ges på både Department of Architecture och Department of Real Estate (DRE). STINT och NUS erbjöd mig att välja vilken av de två avdelningarna som jag ville vistas vid och efter noggrant övervägande föll valet på Department of Real Estate³.

Tyvärr råkade mitt besök vid NUS sammanträffa med ett med kort varsel utlyst parlamentsval samt dessutom en tentarättningsperiod. Detta innebar att personalen vid DRE var relativt upptagna – flera av medarbetarna vid avdelningen är politiskt aktiva och tentarättning (som jag själv senare fick uppleva) sker under en mycket kort och intensiv period. Dock togs jag mycket väl emot, fick tillfälle att diskutera det kommande besöket med Head of Department A/P Yu som hade förslag på två kurser som jag skulle undervisa tillsammans med andra kollegor (co-teaching).

Jag blev också guidad runt på avdelningen och NUS av medarbetare vid avdelningen. Efter viss påtryckning från min sida fick jag även möjlighet att besöka bostadsområdet för gästlärare, Kent Vale, och fick en kontaktperson vid serviceavdelningen som ansvarar för lärarbostäder. Under maj-besöket träffade jag även forskningsledare vid avdelningen och fakulteten, bl a Dr Malone-Lee Lai Choo vid Centre for Sustainable Asian Cities.

Trots tentaperioden lyckades jag tursamt nog också träffa de kollegor som jag skulle undervisa med under min vistelse vid NUS, A/P David Ho och Adjunct A/P Ng Siau Yong. Både Prof Ho och Prof Ng tog sig tid på kvällstid, efter arbete

Del av lärcentret vid NUS nyaste campusområde, U-Town

² Associate Professor

³ Detta främst eftersom avdelningens kurser inom planering föreföll ligga något närmare mina kompetensområden, medan arkitekturavdelningens kurser föreföll något mer gestaltande.

och tentarättning, att träffa mig för att planera insatserna och vårt samarbete i kurserna i detalj. Bl a fick jag av kollegorna kursbeskrivningar, exempel på tidigare föreläsningar, litteraturlistor och även en beskrivning av studentgrupperna som förväntades följa kurserna (gruppstorlek, sammansättning, osv).

Under besöket fick jag även information från avdelningens Human Resources Manager, Mdm Choo Tyng Tyng, kring tillstånd och annan administrativ information. Vi fyllde i ansökan om Employment Pass (arbetstillstånd) tillsammans och kom överens om att jag skulle skicka henne saknad information och dokument (bl a examensbevis och intyg från STINT). Hon ordnade det praktiska kring mitt Employment Pass (EP) och mitt formella "appointment letter" som Visiting Fellow vid NUS. Dessa viktiga administrativa moment gick förvånansvärt smärtfritt, fick mig tillskickat både beslut om EP och appointment letter till hemadressen i Sverige ca en månad innan avresa. Det var tidigt uppenbart att avdelningen har både kompetens och vana att hantera utländska medarbetare på tillfälligt besök.

Förutom den utbildningsförberedande nyttan med besöket vid NUS, var även besöket i Singapore en bra förberedelse inför flytt till tropikerna. Jag fick under en vecka bättre insikt i vad det skulle innebära att bo i ett tropiskt land (med hetta och skyfall om vartannat), en bild av kostnadsläget, kulturen och även den lokala accenten ('Singlish') – allt detta gjorde att flytten i slutet av juli kändes avsevärt tryggare.

Uppgifter och ansvarsområden

Jag blev förordnad som Visiting Fellow vid DRE och var gemensamt ansvarig (co-teaching) för två kurser. På kandidatnivå (år 2) undervisade jag på kursen RE2103 Urban Planning,

Welcome Tea med nya studenter i årskurs 1

tillsammans med Adj A/P Ng. På masternivå (år 1) undervisade jag på kursen RE5013 Urban Policy and Real Estate Markets, tillsammans med A/P Ho.

Under terminens gång blev jag också av ansvarig för forskarutbildningen, A/P Tu Yong, inbjuden att hålla föreläsningar (som gästföreläsare) på doktorandkurserna RE6004 Research Methodology in Real Estate, samt RE6007 Research Topics in Real Estate.

Kursen RE2103 Urban Planning var obligatorisk för samtliga studenter på programmet BSc Real Estate, fakultetens största utbildningsprogram. Kursen var även den största som jag undervisat i, med 154 studenter. Gruppen var dessutom mycket homogen, både vad gäller ålder, ursprung och etnicitet⁴. Kön fördelningen var relativt jämn. Tillsammans med Prof Ng kom vi överens om en logisk uppdelning av kursen där jag tog ansvar för första halvan av kursen, som omfatta de en allmän internationell introduktion till Urban Planning (historia,

⁴ Ca 90% av studenterna var singaporeaner, varav så gott som alla etniska kineser. Resterande studenter bestod av utbytesstudenter från Kina, Vietnam och Malaysia.

teorier, vissa fallstudier) medan han ansvarade för den andra delen som berörde stadsplanering och stadsplaneringshistoria i Singapore.

Kursen RE5013 Urban Policy and Real Estate Markets var även den obligatorisk, fastän för studenterna vid programmet MSc in Real Estate. MSc-programmet är med sina dryga 30 studenter betydligt mindre än BSc-programmet. På MSc-nivå var studentgruppen betydligt mer heterogen, med blandade åldrar, erfarenheter och ursprung. Tillsammans med Prof Ho delade vi upp kursen i två huvuddelar, där han började undervisningen med föreläsningar om specifikt Singapore-relaterade ämnen och jag tog över i andra halvan av kursen med fokus på mera teoretiska frågor och internationella exempel på urban policy.

Academic Year 2011/2012, Semester 1
Staff Time Table
Class Timetable for: 47/ERIC MARKUS
Showing Week(s): 1-3

Torsdagar – fullt schema, kl 9 till kl 22. Tursamt nog överlappade inte min undervisning på de två kurserna under alltför många veckor!

Doktorandkurserna som jag var gästföreläsare på följdes av 6-14 första- eller andraårsdoktorander. I dessa kurser presenterade jag mer övergripande om min egen forskning (och metod) samt om svenska och europeiska trender inom forskning i fysisk planering/urban planning.

Jag blev också under terminens gång ombedd att agera som external advisor åt en av doktoranderna, Rangarajan Satyanarain, som specialiserar sig på urban planning and development.

Aktiviteter under terminen

Mina huvudsakliga aktiviteter vid NUS var undervisning, handledning (både tutorials och doktorandmöten), examination, samt deltagande i avdelningens, fakultetens och universitetets

**Lunchrast vid (inte i!) poolen på Alumni house.
Notera dresscode vid undervisning (kavaj och slips behövs som tur är inte)**

övriga verksamhet – bl a i seminarier och pedagogiska kurser.

Undervisningen på kandidatnivå, kursen RE2103 Urban Planning, bedrevs genom föreläsningar, tutorials och inlämningsuppgifter där tiderna för undervisningen var tydligt schemalagda långt i förväg (d v s schemat var inte påverkningbart). Förutom traditionella föreläsningar om 1,5-2 timmar/föreläsning, totalt 6 föreläsningar/lärare, ingick

också 12 tutorials i 'mindre' grupper om ca 25 studenter. Vid varje tutorial skulle ett antal smågrupper om ca 5-6 studenter presentera på ett givet tema varefter läraren kunde diskutera ämnet och frågorna mer personligt och specifikt i den 'mindre' gruppen om 25 jämfört med helklass om 154 studenter.

Tillsammans med min co-teacher Prof Ng planerade vi tutorialuppgifterna övergripande, för att undvika att vi överlappade alltför mycket vad gällde teman och frågeställningar. Dock var den detaljerade planeringen och upplägget av tutorials upp till mig; tanken var att tutorials skulle tydligt koppla till en eller två föreläsningar och på så sätt fungera som repetition men även som applikation om kunskaperna från föreläsningen eftersom studenterna hade uppgifter att presentera. Trots det på förhand bestämda kursupplägget gavs jag relativt stor frihet att forma min halva av kursen. Föreläsningrubrikerna och temat för seminarierna bestämde jag och min co-teacher gemensamt men därefter var innehållet i undervisningssituationen upp till mig. Av nödvändighet blev det rätt stort fokus på europeiska och brittiska förhållanden inom stadsplanering – dock inte nödvändigtvis undervisningen till nackdel med tanke på Singapores status som tidigare brittisk koloni och den nära kopplingen även idag mellan singaporeansk och brittisk stadsplanering.

Tropisk arkitektur vid SDEs föreläsningssalar

Kursen examinerades genom tentamen (40% av betyget) och continuous assessment (60% av betyget). Betygen är graderade med betyget 0-100% som sedan räknas om till bokstavs betyg med normalfördelning. Continuous assessment (CA) bestod av betyg för tutorialuppgifter, gruppövningar, samt aktivt deltagande på kursen. Det sistnämnda är särskilt värt att nämna eftersom just (rättvisa) graderade betyg på aktivt kursdeltagande föreföll mig initialt som svårhanterligt. Dock fanns det i NUS lärplattform (Integrated Virtual Learning Environment, IVLE) möjligheter för lärare att anteckna och följa studentdeltagande även för stora grupper som denna. Bl a fanns möjlighet att få statistik och (kvantitativa) sammanfattningar på hur aktiva studenterna varit på kursens diskussionsforum, något som också bidrog till studentens CA-betyg.

Jag gavs dessutom möjlighet att genom NUS pedagogikcentrum (Centre for Development of Teaching and Learning, CDTL) skapa en kursblogg för ytterligare litteraturtips, youtube-klipp, kommentarer på aktuella begivenheter osv och även där kunde studenterna delta med tips, diskussion och kommentarer.

På masternivå, i kursen RE5013 Urban Policy and Real Estate

Centre for Development of Teaching and Learning, CDTL

markets, möttes jag av en mer familjär utbildningssituation med en blandad och mindre studentgrupp. MSc-programmet i Real Estate ges på kvällstid och flera av studenterna följde därför utbildningen på deltid, två kvällar (dvs två kurser) i veckan. Andra läste programmet på heltid med fyra kvällar/kurser i veckan. De flesta av studenterna hade yrkeserfarenhet, flera av dem på senior nivå, och kom från varierande utbildningsbakgrund – ekonomer, ingenjörer, fastighetsvetare, stadsplanerare, arkitekter, statsvetare. Ungefär hälften av studenterna var singaporeaner, resten från Asien och övriga världen.

Utbildningen på MSc-kursen bestod totalt av 12 föreläsningar (à 3 timmar) samt studentpresentationer (i grupp). Vid varje föreläsning fanns utrymme för diskussion och frågor och några separata tutorials fanns inte på kursen. Liksom på BSc-kursen kom min co-teacher och jag tidigt överens om ett antal övergripande föreläsningrubriker för att undvika alltför mycket repetition. Eftersom Prof Ho började kursen med sina föreläsningar, bad jag om att få sitta med och 'lyssna av' hans föreläsningar – dels för att få mig en bättre bild av kursen som helhet, del för att lära mig mer om urban policy och stadsplanering i Singapore. Detta gjorde det möjligt för mig att i min del av kursen (andra halvan) tydligare koppla till det som Prof Ho redan tidigare diskuterat och undvika repetition av elementära begrepp.

Examination på kursen var liksom BSc-kursens examination baserad på 40% tentamen och 60% CA. CA bestod i detta fallet av två inlämningar per studentgrupp samt en viss del aktivt deltagande. I den mindre MSc-gruppen var aktivt deltagande betydligt enklare att betygssätta.

Förutom undervisning på BSc, MSc och (delvis) PhD-nivå, har jag vid NUS även kunnat delta i ett halvduzin pedagogiska och didaktiska kurser vid NUS utmärkta Centre for Development of Teaching and Learning (CDTL). CDTL ger lunchkurser eller korta tvåtimmarskurser flera gånger i veckan under terminstid, om vitt skilda ämnen – från hur man hanterar lärplattformen IVLE, till hur man använder bloggar i undervisningen, till betygssättandets svårigheter och metoder. De arrangerar även årligen en större pedagogisk konferens, som tyvärr inte är gratis för XinT-stipendiater. Kurserna i övrigt är dock kostnadsfria för NUS-personal (inklusive XinT/STINT Visiting Fellows).

Buffélunch ingick ofta i seminarier och arrangemang – här efter invigningen av NUS-JTC Industrial Infrastructure Innovation (i3) Centre

I Singapore och vid NUS/Nanyang Technological University finns även ett EU-Centre, finansierat av Europeiska kommissionen. EU-Centre håller månatliga föreläsningar och seminarier om europafrågor och bjuder in forskare och andra talare till dessa. Jag har under perioden i Singapore bevistat fem föreläsningar/seminarier vid EU-Centre, bl a ett besök av Ungerns utrikesminister János Martonyi. Eftersom jag vid BTH undervisar särskilt om EU:s påverkan på regional utveckling och planering, var det väldigt givande att delta i EU-Centres aktiviteter.

I december 2011 inbjöds svenska akademiker, inklusive XinT-stipendiater, dessutom till nobelfirande och mottagning hos svenska ambassadören i svenska residenset.

Under vistelsen inbjöds jag och min XinT-kollega vid NUS, Katarina Gustavsson (matematik) även att träffa STINT:s kontaktpersoner vid universitetsledningen, Associate Provost Prof Bernard C. Y. Tan samt Assistant Vice President A/P Peter Pang för ett informellt samtal om våra erfarenheter. Alla tre XinT-stipendiaterna i Singapore (jag, Katarina Gustavsson samt Åsa Jernudd vid NTU) fick dessutom tillfälle att träffa STINT:s VD Andreas Göthenberg vid ett heldagsmöte för att diskutera våra lärdomar och förbättringsförslag. På Singapore's litenhet var det överlag rätt enkelt att träffa XinT-kollegerna både för diskussioner om utbildningserfarenheter likväl som sociala arrangemang.

Under terminen deltog jag dessutom i aktiviteter arrangerade av NUS Sports Club, inklusive ett campuslopp där jag kom på sjunde plats av ca 700 deltagare i amatörlöparkategorin. Universitetets president var själv på plats – i sportmundering – och bevittnade hela loppet.

Viktigaste lärdomarna

Min ambition inför XinT-perioden var att generellt få nya intryck av utbildningen i ett annat system och land. Jag har sedan jag började jobba med internationella frågor i utbildningen (utbyten, internationellt samarbete) varit övertygad att man lär sig minst lika mycket om det säregna och specifika i sitt egna system som om det andra landets verklighet och tillvägagångssätt vid en utlandsvistelse – man speglar sig själv i det andra. Detta stämmer även för min singaporevistelse där jag under ett halvår kunnat sätta mig in i rutiner och vanor vid NUS och Singapores kultur. Det är förstås inte möjligt att ta upp alla lärdomar men jag kommer här att ta upp vissa grundläggande saker, som berör både institutionskultur, lärande och undervisning samt mer på det personliga planet.

Tidigt under vistelsen i Singapore slogs jag av hur avdelningen – och även NUS som helhet – ser sig som ett globalt lärosäte. Detta syns inte kanske alltid lika tydligt i klassrummet (där singaporeaner fortfarande ofta dominerar, åtminstone på BSc-nivå), men desto tydligare märks det i den aktiva rekryteringen av kvalificerade akademiker. Samtidigt som jag började vid DRE, började även tre kollegor – en från Storbritannien (disputerad i Hong Kong), en från Korea och en från Japan (båda disputerade i USA). Universitetet och avdelningen/fakulteten åker aktivt på rekryteringsresor till USA för att attrahera toppforskare till NUS – något som knappast förekommer i Sverige.

En tydligare undervisningsrelaterad lärdom är vikten av att kunna ge studenterna en helhet, en 'röd tråd' genom kursen. Vid min avdelning på BTH har vi länge tryckt på vikten av att ge studenterna inom stadsplanering (fysisk planering) en mångfald av perspektiv inom många olika områden, och detta görs ofta genom att plocka in ett stort antal gästlärare från akademien och praktiken. Den uppenbara risken här är att studenterna inte förstår sammanhanget, och att man som lärare och examinator inte har överblick av vad studenten har (eller bör ha) lärt sig. Eftersom jag vid NUS hade både tid och möjlighet att sitta med på min co-teachers föreläsningar i Urban Policy and Real Estate Markets, kände jag att jag starkt kunde knyta min del av kursen till en större helhet – något som uppskattades även av studenterna enligt kursutvärderingen. Detta kanske även pekar på vikten att kunna få tid för helhetsansvar för studenternas lärande genom kursen.

Tentamen på kurs RE2103 Urban Planning

Helhetsansvaret kan också kopplas till hur det verkar vid NUS/DRE finnas ett kollegialt ansvar för studenterna, inte minst deras progression och betygssättning. Studenterna (BSc) är tilldelade personal tutors som har övergripande ansvar för deras akademiska framsteg men även övervakar på ett mer personligt plan – studenterna har en lärare att kontakta även vid studiesvårigheter och personliga problem. Dessutom granskar kollegiet gemensamt (vid obligatoriskt möte, Internal Examiners Board) betygssättningen för alla kurser efter att tentaresultaten är inrapporterade. Avsikten är att se om svaga studenter behöver extra hjälp, och om bra studenter kan stimuleras till ytterligare framsteg (t ex för att uppnå First Class Degree, eller få stipendier). En personlig lärdom för mig är att inom utbildningarna som jag är programansvarig för försöka ta ett mer samlat grepp om studenternas framsteg och problem.

Samtidigt har jag blivit tydligare medveten om hur mycket det är möjligt för mig som lärare att utträta om förutsättningarna är de rätta. Vid DRE och NUS fanns tydliga system, rutiner, stödpersonal och tekniska lösningar som gav arbetsro och möjlighet att fokusera på huvuduppgiften, att förbereda och genomföra utbildning. Avsaknaden av konstant förändring och omstrukturering underlättade givetvis också. DRE:s tekniska system (inklusive datorer, projektorer och mikrofoner i föreläsningssalar) fungerade oftast utan klander och de få gånger jag behövde konsultera en tekniker (IT-tekniker eller vaktmästare) var de på plats omedelbart⁵ och löste problemet. Likaså fick jag snabba svar på frågor som jag ställde till avdelningens administrativa personal, kollegor och chefer. Allt detta fick mig att inse hur mycket tid jag tillbringar hemma i Sverige på arbetsuppgifter som inte direkt är kopplade till min tjänst.

Jämförelse mellan verksamheten vid NUS och BTH/Sverige

Den tydligaste skillnaden mellan Singapore och Sverige inom högre utbildning är att Singapore avsiktligt och tydligt siktar på en elitutbildning vid universiteten. Det är endast ca 10-20% av varje årskull som får plats vid universiteten i Singapore⁶. Universiteten fungerar även som rekryteringsbas för den mycket eftertraktade (och välbetalda) offentliga sektorns toppyrken. Betyg är därför ytterst viktiga, både för att komma in vid något av de autonoma ('finaste') universiteten i Singapore (NUS, NTU, SMU eller SUTD), och för att komma vidare in i eftertraktade yrken och karriärtjänster – både offentliga och privata.

Söktrycket är därför mycket högt, även till DRE och utbildningarna där. Av diskussioner med kollegor vid DRE förstod jag att avdelningen de senaste åren höjt den formella miniminivån för att bli antagen till BSc programmet i Real Estate och att det lett både till bättre studenter

⁵ Inom 30 minuter, vilket tyvärr ter sig som en önskedröm på många svenska arbetsplatser, inklusive BTH.

⁶ Ett större antal bereds plats på polytechnics eller yrkesutbildningar på högre eller lägre nivå. Ytterligare ett antal söker sig utomlands, främst Australien, USA eller UK för universitetsstudier.

och till ett högre söktryck! Till BSc-programmet antas årligen ca 160-170 studenter och till MSc-programmet ca 30-35. Jämfört med avdelningen för fysisk planering vid BTH är DRE alltså en mångfaldigt större institution.

NUS är ett tydligt forsknings- och undervisningsuniversitet, medan BTH (med vissa undantag) är tydligare ett undervisningsbaserat universitet med fokus på yrkesutbildningar, såsom stadsplanerare (fysiska planerare). Vid ett universitet med forskningsexcellens bör man förvänta sig att forskningen även är kopplad till undervisningen på alla nivåer. Vid DRE var det tydligast att forskning hade störst relevans på MSc och PhD-kurserna. På BSc-programmet (varken på min egen kurs eller andra kurser) verkade forskningskopplingen saknas. Kanske är detta i sakens natur – att man på lägre nivåer lär sig grundläggande teorier, metoder och fakta medan man på högre nivåer av utbildningen bör komma i kontakt med

Mitt kontor på NUS

aktuell forskning. En stor del av undervisningen på BSc-nivå vid DRE genomfördes dessutom av lärare utan forskningsuppdrag/tid eller av externa deltidslärare (adjunct associate professors). På MSc-nivån fick studenterna däremot läsa ett stort antal forskningsartiklar skrivna av kollegor vid NUS och även kritiskt granska och recensera dessa, i vissa fall granskningar av typen peer review. Just detta sistnämnda är något som (ännu) inte systematiskt görs vid utbildningarna vid min heminstitution.

På doktorandnivå vid DRE är studenterna förstås på ett naturligt sätt kopplade till forskningen vid avdelningen. Dock ses doktoranderna fortfarande som studenter, snarare än kollegor som fallet oftast är i Sverige. En tydlig hierarki förekommer och doktoranderna inbjuds t ex inte med automatik till alla seminarier och evenemang vid institutionen, ens om seminariet tydligt behandlar doktorandens egna forskningsområde⁷.

Det tydligare hierarkiska är också uppenbart i kontakten med studenterna. Alla manliga BSc-studenter har precis slutat militärtjänsten och kallar alla manliga lärare per automatik "Sir", något som man som svensk är lite ovan vid till en början (kvinnliga studenterna håller sig till Prof/Mr/Dr). Min erfarenhet är att detta betyder dock inte att studenterna ser läraren som en absolut auktoritet utan är beredda att hövligt ställa kritiska frågor och be om klargöranden eller förtydliganden. I fallet DRE-studenter är hövlighet mot auktoriteter och äldre (inklusive lärare) inte att förväxla med underdånighet eller brist på självständigt tänkande. Så här i efterhand kan jag reflektera att jämfört med svenska studenter kände jag att jag hade ett behagligare och oftast mindre konfrontationellt samtalsklimat med studenterna vid NUS. Ömsesidig respekt och 'att inte tappa ansiktet' var ledord.

Något som genomsyrade utbildningen vid DRE, i synnerhet på MSc och förstås PhD-nivå, var ett antagande att studenten självständigt eller med andra skulle söka nödvändig information för uppgifterna. Studenterna verkade betydligt mindre benägna än svenska

⁷ Något som jag fick uppleva då jag försökte (och till slut lyckades) få doktorander att delta vid ett evenemang dit endast personal – inte doktorander – bjödits in.

studenter att komma och be om detaljerade instruktioner och litteraturhänvisningar för varje enskild uppgift. För mig verkade det spegla ett system där studenterna sedan första kurs vid NUS (eller kanske t o m på gymnasiet?) förväntas ta ansvar för sitt eget lärande i stor utsträckning, och att de får tidig träning i informationshantering och -sökning. Dock är det för mig fortfarande oklart var denna träning och inställning formas – kanske är det en fråga om motivation och förkunskaper (i och med de stränga antagnings/behörighetskraven)?

Även lärarnas träning och fortbildning är något som NUS medvetet satsar på. Till skillnad från BTH och Sverige där man vid tjänsteansökan behöver uppvisa pedagogiska poäng (snarare än arbetsprov), utbildas man vid NUS till lärare i tydligare grad. Nya lärare på tenure track⁸ har en tenure advisor som hjälper med både forsknings- och pedagogisk meritering. CDTL vid NUS ger ett stort antal kurser och seminarier i ren didaktik, i vissa fall även ämnesdidaktik. Alla lärare på tenure track måste gå ett visst antal 'poänggivande' kurser per år, utan undantag.

Ambitiösa och allomfattande pedagogiska modeller verkar vid CDTL ges mindre värde än rent pragmatiskt didaktik och diskussion om problem och möjligheter i praktiska undervisningssituationer. Eftersom lärare dessutom utvärderas anonymt, kvantitativt och kvalitativt, av studenterna efter varje termin arbetar NUS aktivt med konkreta förbättringar av undervisningen. Vid 'min' NUS-fakultet (School of Design and Environment) satsas särskilt på extra stöd, resurser och kurser till lärare som rankas lägst av studenterna. Samtidigt förs en aktiv diskussion (bl a vid avdelningsseminarier) om problematiken med studenternas utvärdering av lärare – t ex är argumentet att lärare som gör enkla kurser får högre betyg av studenterna än de som ställer högre krav.

Liksom i Sverige, uttrycker retoriken i tjänstetillsättning och befordran vid NUS att forskning och utbildningsmeriter tillmätts lika värde. Dock verkar svårigheten att värdera undervisning högt lika stor som i Sverige. Forskning är det som värderas högre och stora externa forskningsanslag leder snabbare till tenure position. Dock verkar stora skillnaden mot Sverige och BTH vara det aktiva betygssättandet av lärarnas insatser. Avdelningschefer och dekaner får tydligare konkreta fakta om en undervisares förmåga eller – något som verkar vara viktigare – förbättring. Det är inte kursen i sig som utvärderas utan lärarens insats, och detta påverkar i sin tur karriärmöjligheter och även lönebonus – om än inte i lika stor grad som forskningsinsatserna.

Kanske är det tonvikten vid utvärdering av lärarinsatser snarare än kursen i sig som gjort att kursplaner enligt den svenska modellen (lärandemål, generella förmågor, kursinnehåll, etc) inte verkar existera. När jag vid kursplaneringen efterfrågade kursplaner, fick jag korta innehållsbeskrivningar om ca 8-10 rader text för vardera kurs. Lärandemål enligt svenska modellen (eller Bolognamodellen) verkade inte finnas. Dock lärde jag mig senare under terminen att man även vid NUS, när man startar en ny kurs och ett nytt utbildningsprogram, skriver en längre beskrivning av kursen inklusive lärandemål. Dessa målbeskrivningar används sedan inte i nämnvärd utsträckning. Läraren har med andra ord potentiellt större frihet i utformningen av kursen, men det kan försvåra för nya lärare på kursen eftersom man inte tydligt kan sätta kursen i programmets större sammanhang eller följa upp lärandemål eller generella förmågor från tidigare kurser på programmet.

Överlag verkar studenterna vid DRE och i synnerhet på BSc Real Estate ha relativt stor frihet att sätta ihop sitt kursutbud. Ett stort antal kurser är obligatoriska men studenter kan i vissa fall välja när de läser kurserna⁹. Dessutom finns relativt många valbara kurser, inklusive i andra ämnen och vid andra fakulteter. Det sista året på programmet kan studenterna även

⁸ D v s lärare/forskare som ännu inte har fast tjänst utan arbetar för att meritera sig till tenure position.

⁹ Jag hade t ex ett antal åk 1 studenter på min kurs som formellt är en åk 2 kurs på programmet.

välja eventuell minor (t ex minor in urban planning, eller i real estate finance). Studenterna på BSc-programmet måste dessutom läsa vissa för fakulteten eller universitetet obligatoriska allmänbildande kurser, t ex Singapore Studies. BSc-utbildningen är fyraårig och mitt eventuellt något begränsade intryck är att studietakten är högre än i Sverige; fler kurser går parallellt och studenterna har en mångfald uppgifter och deadlines att hantera samtidigt.

Med MSc-studenterna på Singapores sevärda stadsplaneutställning vid Urban Redevelopment Authority

På MSc-programmet läser studenterna mer sammanhållet, färre valbara kurser finns, men man kan välja att läsa på heltid eller deltid. Man kan även välja att göra MSc som en research degree, snarare än en taught degree.

Examination och tentamen bör särskilt omnämnas för båda kurserna där jag arbetat som co-teacher eftersom flera saker skiljer sig tydligt från vårt sätt att hantera tentamina i Sverige. Salstentamen och rättning samt betygssättning är tydligt reglerat och strukturerat.

Tentamensfrågorna måste

lämnas in över en månad i förväg och frågorna granskas sedan av programansvarig samt Head of Department, varefter man behöver justera eller omformulera frågan. Själv blev jag ombedd att förtydliga frågan rent grammatiskt för att undvika missförstånd. Frågorna måste lämnas in på skyddade USB-minnen och överlag råder stor sekretess kring tentahanteringen. Efter tentamen (där avdelningens lärare sitter tentavakt på varandras tentor – obligatoriskt!) har man 4-5 dagar att rätta frågorna¹⁰. Denna deadline är absolut och är till för att avdelningssekreterarna ska hinna dubbelkolla att man har räknat ihop resultaten rätt. Därefter inrapporteras resultaten snarast in i databasen av lärare eller programansvarig (inte sekreterare) och man lämnar in samtliga rättade tentor för eventuell granskning av externa granskare. Studenterna får aldrig se varken tentan eller sina delresultat för kursen (d v s betygen på tenta respektive CA) utan får endast slutresultatet.

Som tidigare nämnts, granskas betygssättningen dessutom av kollegorna gemensamt vid Internal Examiners Board. Främst granskar man att kurserna följer den ungefärliga normalfördelning som föreskrifterna kräver¹¹, men man granskar även de svagaste och starkaste studenterna och studenternas tutors får ibland uppdrag att kontakta studenterna för att diskutera åtgärder. Även studenter som har ett ovanligt betygsmönster (t ex blandat mycket bra och mycket dåliga betyg, eller stor variation år till år) diskuteras. Till skillnad från Sverige verkar betygssättningen tydligare vara även ett kollektivt ansvar, och man tar tydligare aktivt och formellt¹² åtgärder.

¹⁰ I mitt eget fall innebar det i arbete nästan dygnet runt över helgen efter tentorna...

¹¹ Mindre klasser behöver inte följa normalfördelningskraven, dock behöver man motivera större avvikelser i Examiners Board. Normalfördelningreglerna är konfidentiella inom avdelningen men är allmän kändedom bland studenterna – bl a satte studenter i en studentkorridor upp ett altare till The Bell Curve God inför tentamensperioden. Se även:

http://singaporeseen.stomp.com.sg/stomp/sgseen/in_the_heartlands/830922/sign_of_desperation_uni_students_give.html

¹² Mötesprotokoll förs.

Betygssystemet är också tydligt kopplat till framtida arbetsmarknad. Höga betyg ger bättre slutbetyg – examen inkluderar slutbetyg enligt brittisk modell (first class, upper second, lower second, third, pass, fail) och detta i sin tur ses av många arbetsgivare som en viktig rekryteringsfaktor. Till högre eller mer karriärinriktade offentliga tjänster kommer man bara i fråga med de högsta slutbetygen. Kanske unikt för Singapore är att utbildningsprogrammet BSc Real Estate är sedan länge rekryteringsbas även för statliga planerings-, transport- och landmyndigheter¹³, inte endast klassiska fastighetsrelaterade arbeten såsom investerare, analytiker och mäklare. Utbildningen verkar därför ha en viss bredd (något som även kurser såsom Urban Planning tyder på) och detta i kombination med en anglosaxisk tradition av kompetensutveckling i tjänsten hos arbetsgivare gör en relativt generell utbildning med selektiva antagningskriterier och graderade slutbetyg attraktiv på arbetsmarknaden. Studenter med bra betyg från NUS – nästan oavsett examen – verkar ha goda förutsättningar inte bara inom ett specialiserat arbetsområde.

Förändringsmöjligheter baserade på NUS-erfarenheter

Potential för egen del

Jag har sedan tidigare tänkt mycket på betygens påverkan på inläringen, motivationen och studenters ambitionsgrad; bl a har jag genomfört en studentenkät om frågan och skrivit en pedagogisk uppsats om graderade betyg vid BTH. Arbetet med graderade betyg som jag upplevde vid NUS stimulerade mig personligen att fortsätta fundera kring graderade betyg och stärkte min misstanke att graderade betyg kan stimulera studenter att prestera mer, att sträva efter mer ambitiösa arbeten och djupare undersökningar som stöd för dessa. För närvarande ges på svenska programmen (kandidat och master) vid avdelningen för fysisk planering endast betyg på skalan Godkänd- Underkänd. Min ambition är att försöka införa åtminstone tregradig skala (VG-G-U) på kurser som jag ansvarar för och att noga utvärdera utfallet.

Erfarenheten av att arbeta med tutorials kopplade till föreläsningarna stimulerade också mig att satsa på denna undervisningsform på mina kurser och utbildningsmoment vid BTH. Fördelen med tutorials var i min mening (som tidigare nämnts) dels att studenterna fick tillfälle att repetera och reflektera kring föreläsningar på kursen, dels att de kunde genom givna tutorialuppgifter och –förberedelser applicera sina lärdomar, och förhoppningsvis på så sätt internalisera kunskaper och analytiska förmågor; något som skulle bidra till djupinläring. Tutorials på högre (master) nivå har dessutom potential att låta studenterna genomföra fördjupade egna eller gruppvisa studier (korta forskningsansatser) och sedan i tutorialform ‘undervisa’ övriga studenter i klassen om sina undersökningsresultat. Tutorials, inspirerade av mina erfarenheter vid NUS, är något jag kommer att inkludera i en kommande helt ny kurs på masternivå till hösten 2012.

Strukturerna och de förhållandevis reglerade undervisningsformerna vid NUS (t ex den strikta schemalaggningsen som inte medgav större flexibilitet) kändes till en början som en begränsning – jag hade ursprungligen gärna velat experimentera även med tutorialupplägg (kortare eller längre tutorials, kanske tydligare uppblandat med föreläsningar och övningar). Dock insåg jag relativt snabbt svårigheterna att försöka göra detta i stora klasser såsom den på BSc-nivå. Den tydliga strukturen, centralt reglerade tiderna och (delvis) delmomenten kunde dock även ses som en fördel i denna undervisningssituation – det krävdes stor tydlighet av lärarna om vad som förväntades av studenten, och likaså var studenterna införstådda med att medverkan och inlämningar var obligatoriska, skulle ske i tid och vara korrekta i form, stil

¹³ T ex Singapore Land Authority, Urban Redevelopment Authority och Land Transport Authority.

och innehåll. Av 154 studenter lämnade 154 in alla kursuppgifter i tid, och samtliga medverkade i alla tutorials som krävdes – något som knappast skulle hända i Sverige är min erfarenhet! Denna tydlighet om krav, liksom information om vad som sker om man t ex inte lämnar in uppgifter i tid är något som jag kommer i större grad att trycka på även i min undervisning i Sverige där en onödigt stor del av undervisningstiden ibland går åt till att arrangera specialuppgifter och extra inlämningar åt några få studenter som av olika skäl (inte alltid medicinskt betingade!) inte lyckas följa undervisningen i normal takt.

Potential för avdelningen och BTH som helhet

Under vistelsen i Singapore blev jag som stadsplanerare mycket stimulerad, inspirerad och fascinerad av landet och stadsmiljön – hur kan ett land utan planerarutbildning organisera sig och sina urbana miljöer till den grad landet har gjort på kort tid? Vilka faktorer driver denna process? Vad är specifikt för Singapore och dess unika politiska situation, vad kan vara mer generellt applicerbara lärdomar för omvärlden? Dessa är givetvis frågor som länge diskuteras inom stadsplanering och urbana studier – huruvida det finns generella och generaliserbara principer inom planering eller ej – men singaporeerfarenheten och mötet med studenter och kollegor inspirerade mig att tänka ytterligare kring just undervisningen i ämnet i dessa termer.

För Avdelningen för fysisk planering vid BTH är frågeställningen intressant inte bara rent teoretiskt (vad är det för generaliserbara förmågor och kunskaper vi utbildar om) utan det finns i mitt tycke även möjligheter att satsa på just fortbildning och undervisning i detta. Världen blir allt mer urbaniserad, inte minst i Asien men även i Afrika, Mellanöstern och Sydamerika. Antalet planerarutbildningar vid universitet och högskolor ökar (t o m vid NUS finns planer att starta en specifik masterutbildning inom urban planning). Det är givetvis svårt att i Sverige utbilda planeringsexperten som ska verka i vitt skilda länder med helt andra förutsättningar och resurser – dock finns det vid BTH och Avdelningen för fysisk planering goda förutsättningar för att utbilda utbildare. Avdelningen har mångårig erfarenhet av planeringsutbildning och är inom många sektorer den ledande utbildningsinstitutionen i Sverige (t ex kommunala planarkitekter). Sverige har dessutom fortsatt ett mycket gott rykte internationellt som ett föredöme inom stadsplanering/fysisk planering. Det kan därför vara värt för BTH och Avdelningen för fysisk planering att undersöka vilken efterfrågan finns internationellt för fortbildning av lärare inom planering, t ex som externfinansierad uppdragsutbildning.

För lärosätets (BTH:s) del ser jag efter NUS-vistelsen hur viktigt det är att kunna få distans till den egna undervisningssituationen genom att få en längre period utlandserfarenhet. Jag tänker därför föreslå för pedagogiskt ansvariga att ytterligare stärka BTH:s medverkan i XinT, likväl som i andra projekt och stipendier som stödjer utlandserfarenhet inom utbildning. Detta stödarbete kan göras på flera sätt – t ex genom att inrätta en rådgivande grupp (med utlandserfarna undervisare), genom att hålla fler didaktiska och pedagogiska seminarier om ämnet, genom att öka samarbetet med existerande utbytespartners att gälla även längre lärarutbyten. Mobiliteten bland undervisande och forskande personal vid NUS verkade vara betydligt större än vad som är kutym vid BTH idag – lärare gavs automatiskt möjlighet att bevista minst en regional och en internationell konferens per år. Forskande personal gavs dessutom sabbatsterminer efter ett visst antal års undervisning; terminer som ofta tillbringades vid annat lärosäte utomlands. Frågor som sabbatstermin är förstås nära kopplade till tenure track-systemet, men är något som BTH också borde undersöka vidare och stimulera till i högre grad.

Erfarenheten från pedagogik- och didaktikcentrum CDTL vid NUS var också ytterst stimulerande. Personalen vid CDTL var professionell och flertalet var mycket bevandrade i

undervisningsteknik likväl som teknik i undervisningen. Det var mycket enkelt att online anmäla sig till CDTL:s kurser som ofta bara varade ett par timmar, ibland över lunch. Ett litet lärosäte som BTH kan naturligtvis inte ha det stora antal kurstillfällen som CDTL hade men ett kontinuerligt utbud av korta, avgränsade och specialiserade kurser med didaktisk fokus skulle vara önskvärt och, tror jag, lockande för många lärare vid BTH. Att NUS i sin personalpolicy även gör det obligatoriskt att delta i ett visst antal kurser per år kanske kan vara svårt att genomföra vid BTH eller i Sverige¹⁴ - däremot kunde en aktiv individuell fortbildningsstrategi som lärare belönas t ex i lönesamtal eller i bedömningar av befordran.

Potential för det svenska forsknings- och utbildningssystemet

Det är förstås svårt att i Sverige emulera vissa för Singapore essentiella men till synes välfungerande delar inom högre utbildning – t ex tenure track-systemet för meritering till fast tjänst. Dock finns det i min mening potential, och idag även utrymme, inom svensk högre utbildning att tydligare arbeta med pedagogisk och didaktisk fortbildning av lärare (t ex genom att införa meriterande individuella fortbildningsstrategier, continuous professional development plans), att satsa tydligare på undervisningskvalitet i praktiken (t ex genom att göra kursutvärderingar tydligare kopplade till lärarinsatser, med tillhörande insatser för lärare som behöver extra stöd för att utveckla sin undervisning), samt att mer offensivt satsa på rekrytering internationellt – då inte bara studenter utan i synnerhet också undervisande personal och forskare. Det sistnämnda torde underlättas av den (nominella) större autonomi för lärosäten vid bl a tjänstetillsättningar. Frågorna är förstås relevanta både för det individuella lärosätet (i mitt fall BTH) men även för systemet som helhet.

Planer för fortsatta kontakter med det utländska lärosätet

NUS har i dagsläget ingen egen specialiserad planerarutbildning vilket gör det svårt att bedriva regelrätt studentutbyte i klassisk mening. Dock driver NUS Department of Architecture (DRE:s systeravdelning inom samma fakultet) undervisning i projektform där studenter analyserar stadsmiljöer och föreslår förändringar och nya gestaltningar. Vissa informella kontakter har tagits med undervisande personal vid Dept of Architecture för att diskutera om planerarstudenter från BTH och arkitekturstudenter från NUS skulle kunna genomföra kortare gemensamma projekt. Jag avser att vid nästa besök i Singapore (mars 2012) fortsätta diskussionen om detta, något som min avdelningschef vid BTH aktivt uppmuntrat till.

BTH och Avdelningen för fysisk planering kommer till hösten 2012 att starta ett nytt Erasmus Mundus Masterprogram inom europeisk planering och regional utveckling. En del av EU-finansieringen till programmet innebär att BTH har möjlighet att stipendiera och inbjuda scholars från tredje land att undervisa vid BTH under en kortare eller längre tid. Jag har redan haft tillfälle att informellt diskutera detta med vissa av medarbetarna vid DRE inklusive mina f d co-teachers och de har uttryckt intresse. Vid mitt nästa besök i Singapore kommer jag att försöka få till stånd ett möte med Head of Department för att gå vidare med frågan.

Genom min co-teacher, Prof David Ho, fick jag även tillfälle att vara rådgivare åt doktorand Rengarajan Satyanarain som arbetar i sitt forskningsprojekt med omvandling av stadsdelar och högteknologiska industriområden i kunskapssamhället. Detta är något som i viss mån

¹⁴ Vad skulle sanktionen vara om man inte uppnådde det bestämda antalet kurser? Arbetslagstiftningen i Sverige skulle knappast tillåta avsked eller löneavdrag!

även medarbetare och doktorander vid BTH forskar om och idén om att han skulle besöka BTH vid tillfälle som en del av ett forskar/doktorandutbyte har lanserats men formerna för detta behöver ytterligare undersökas vid NUS.

Genom mitt aktiva deltagande vid Singapores EU-Centres aktiviteter (både på NUS och NTU) har jag inbjudits till att själv hålla ett föredrag om Europeisk planering och regional utveckling vid centret vid tillfälle. Jag har dessutom fört en diskussion med centrets director, Dr Yeo Lay Hwee, om att centret skulle kunna vara en associate partner till BTH:s kommande Erasmus Mundus-program, vilket i sin tur kunde möjliggöra för studenter på programmet att genomföra internships (praktik) vid centret. Diskussionen fortsätter vid kommande besök i Singapore.

Vid BTH bedrivs även undervisning i Digitala medier (inklusive speldesign), något som jag förstår NUS 'systeruniversitet', NTU satsar hårt på. Det finns alltså även potential för samarbete på andra avdelningar vid BTH och eventuellt kan andra STINT-kollegor hjälpa till med kontaktskapandet mot NTU.

Om Excellence in Teaching

Hur kan programmet vidareutvecklas

Vid vissa lärosäten verkar utlysningen XinT från STINT inte nå ut till alla potentiella grupper av sökande. STINT kunde i större utsträckning även använda tidigare XinT-stipendiater som ambassadörer vid de olika lärosätena, samt även möjliggöra nätverkande mellan de olika omgångarna av XinT-stipendiater.

Eftersom jag tillhörde den första gruppen XinT-stipendiater till Singapore är det förståeligt att det inte fanns tidigare erfarenhet från just NUS eller NTU. Framtida stipendiater bör ges möjlighet och uppmuntras att kontakta oss tidigare stipendiater för tips och råd; även om omställningen till Singapore (med undantag för den tropiska hettan!) är relativt enkel kan det finnas praktiska frågor man kan behöva hjälp med – i synnerhet om ens avdelning vid NUS inte är lika tillmötesgående och hjälpsamma som DRE var. Jag tror att mina XinT-kollegor från Singapore är lika villiga som jag att agera som 'mentorer' åt framtida stipendiater österut.

Allmänna råd till kommande stipendiater i Singapore och vid NUS

Jag har tre *grundläggande* tips till dig som är en framtida stipendiater till Singapore.

Det första är att dra största möjliga nytta av planeringsbesöket under våren. Undvik att åka dit under tentamens/tentarättningsperioden¹⁵, utan sikta hellre på de två reading weeks före tentaperioden som är undervisningsfria. Försök boka möten med dina potentiella/tänkbara co-teachers redan innan avresa, alternativt se till att din kommande Head of Department arrangerar sådana möten för dig. Om du besöker Singapore under undervisningsvecka, be om att få vara med på en föreläsning eller annan undervisningssituation för att få dig en bild av hur undervisningen bedrivs. Undersök om det ges introduktionskurser för nya lärare i

¹⁵ NUS akademiska kalender finns tillgänglig på webben... något som jag själv inte insåg i min planering.

terminens början. Skaffa en administrativ kontakt som kan hjälpa dig med Employment Pass och appointment letter, försök fylla i så mycket av pappersarbetet redan under vistelsen där. Insup atmosfären och anpassa dig till såväl klimat som Singlish, lah!

Det andra tipset är att satsa på co-teaching om det går. Jag hade själv stort utbyte av mina co-teachers och kom mycket väl överens med båda mina co-teachers både privat och professionellt. Vi hade tursamt en liknande grundsyn på ämnet och undervisningen. Co-teaching innebär att man inte är helt fri att forma kursen och utbildningen som man själv vill utan måste följa ett visst innehåll för att det ska passa in i kollegans undervisning – men å andra sidan innebär de schemamässiga begränsningarna vid NUS att man även i en helt egen kurs måste rätta sig i ledet; antalet föreläsningar, tutorials, inlämningar osv är ofta redan bestämt i förväg, inte minst på kandidatnivå. Jag hade dessutom förmånen att undervisa på alla tre nivåer (BSc, MSc och PhD), något som gav mig goda insikter i undervisningen på avdelningen. Med co-teacher har man dessutom en god diskussionspartner som kan de osynliga regelverken och han eller hon kan enkelt förtydliga vad som är brukligt, t ex vad gäller tentafrågors omfattning och djup eller tutorialuppgifternas upplägg. En co-teacher kan också förutsätta att man är i viss mån villig att anpassa sig till en annan syn på kunskap, utbildning eller ämnet i sig.

Det tredje tipset är att bekanta sig med Singapore i förväg – detta är viktigt inte minst för dig som ska undervisa inom samhällsvetenskapliga ämnen. Jag läste själv innan avresa ett antal böcker (varav några systemkritiska som inte går att få tag på i Singapore!) där landets säregna utveckling, historia och styrelseskick diskuterades från olika perspektiv. Under vistelsen följde jag även aktuella nyheter och debatt (bl a under parlaments- och presidentvalen som inträffade under min vistelse i landet), något som underlättade oerhört för mig i min undervisning då studenterna diskuterade policy och politiska frågor inom stadsplanering och utveckling. Singapores statsskick och sättet landet styrs på är komplext och svårdefinierbart enligt våra svenska eller europeiska definitioner. Singaporeaner (inklusive studenter!) var förvånansvärt nyanserade i sin diskussion om landet och dess moderna historia vilket ledde till en del intressanta diskussioner, med humor och en stor gnutta ömsesidig respekt.

Ett ytterligare mindre tips inkluderar att se till att du får veta bostadskostnader inklusive el/gas/vatten samt moms (GST). Tyvärr fick jag själv inte veta förrän sent inpå terminen, när första hyresräkningen kom, att bostaden kostade åtskilliga hundra dollar mer i månaden än jag uppgett till STINT eftersom NUS måste debitera GST på möbelhyran. Undvik misstaget och se till att få exakta och korrekta uppgifter från Office of Housing Services (inte alltid det enklaste kanske).

Förhoppningsvis blir du erbjuden möblerad bostad i Kent Vale, omedelbart bredvid huvudcampus Kent Ridge. Kent Vale är ett bra, lugnt och har ett relativt naturskönt läge. Rekreativsmöjligheterna i Kent Ridge samt närliggande Clementi Woods och West Coast Park är goda (löpning är utmärkt i alla tre områden kan jag intyga, gott om backar för backträning). I närheten av Kent Vale ligger också lokala centralt West Coast Plaza med mataffärer och allsköns service, inklusive en förträfflig hawker centre för billig mat. Från Kent Vale tar man sig enkelt till campus

Kent Vale – Home Sweet Home; omedelbar närhet till palmer och pool!

genom att gå eller med den luftkonditionerade och svala campusbussen. Till centrum tar man sig med buss eller buss+tunnelbana. Bor man utanför campusområdet riskerar man att behöva ta sig till och från NUS (Kent Ridge) i rusningstrafik samtidigt som tusentals studenter försöker göra detsamma.

Ibland blir man påmind om hemlandet...

Ett gott tips är också att försöka komma till Singapore minst en vecka innan undervisningen och terminen startar. Då får du möjlighet att akklimatisera dig, springa på IKEA (buss 33 från Kent Vale!), skaffa mobilabonnemang eller kontantkort, och inte minst att träffa eventuella co-teachers och kollegor för ytterligare detaljerad planering av utbildningen. Ta även tillfället i akt att orientera dig på campus tidigt – området är stort och det är lätt att gå vilse eller åka campusbuss åt fel håll.

Se också till att du hamnar på avdelningens relevanta utskickslistor; be sekreterarna att ordna detta. Att prenumerera på mail från CDTL, EU-Centret eller NUS Centre for the Arts kan också vara intressant – förhoppningsvis kommer du att ha gott om tid för egen fortbildning, tag tillfället i akt! Inte minst CDTL:s kurser för nya lärare (t ex i hur man bäst använder lärplattformen IVLE) kan vara nyttiga. Undersök möjligheten till att medverka i introduktionsmöten/kurser för nya lärare redan vid ditt planeringsbesök under våren.

Ett råd till *alla* XinT-stipendiater är att försöka säkerställa hemlärosätets engagemang vid hemkomst. Involvera t ex pedagogiska utvecklare såväl som avdelningschef i din singaporevistelse (t ex genom reseblogg eller reflektioner från utlandet). Fundera redan innan utresan kring vilka aktiviteter som kan ordnas härhemma när du kommit tillbaka men stäm också av med din chef vilket mandat du har att följa upp eller dra igång eventuella samarbeten på olika nivåer.

Samtliga foton (utom foto 2, sida 5) av Eric Markus. Foto 2, sida 5 av Duong Hai Minh.